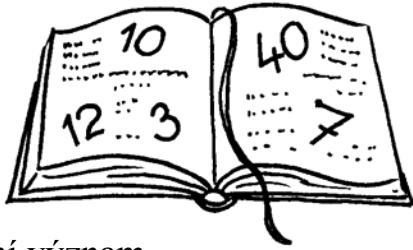

Č

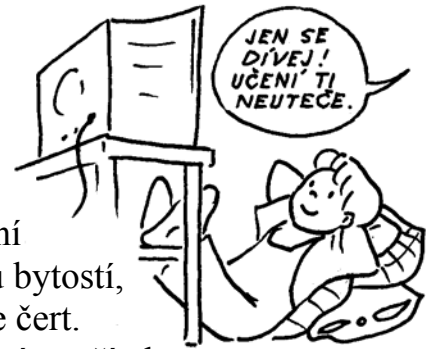
ČÍSLA mají v Bibli zvláštní význam.

Nepoužívají se vždy k označení skutečného počtu, ale k vyjádření něčeho hlubšího. Například číslo **sedm** vyjadřuje úplnost a je posvátné. Podle Bible dokončil Bůh sedmý den dílo stvoření; počet pokolení v rodokmenu Ježíše Krista je sestaven z násobků sedmi; v modlitbě Otčenáš je sedm proseb, máme sedm darů Ducha Svátého...

Stejně zajímavými jsou v Písmu svatém také čísla **tři, deset, dvanáct, čtyřicet**, ale i další.

Hebrejšтина neměla původně pro číslice své znaky a používala písmena abecedy.

Ď

ĎÁBEL není pohádkovou bytostí, které říkáme čert.

Je to skutečný nepřítel Boha i člověka, i když je neviditelný. Jeho název pochází z řečtiny (diabolos) a znamená „ten, který chce překážet“.

Ďábel totiž dělá vše pro to, aby překazil Boží plány a uškodil člověku, zvláště jeho duši. Snaží se lidem namluvit lži a polopravdy, aby je odvedl od Boha. Takovému nabádání ke zlu říkáme **pokoušení**. Ďáblu vyhovuje, když si lidé myslí, že neexistuje.

Zbraní proti ďáblu a jeho pokoušením je modlitba, půst a snaha o dobrý život.

Vydává Katechetické centrum Biskupství brněnského jako přílohu Katechetického věstníku č. 4/2005-06. Návod na zhotovení obalu pro tyto kartičky byl uveřejněn v čísle 1-2/05-06. Kartičky stříhejte podél čar. Písmena nebudou vždy navazovat přesně podle abecedy, některá budou i vícekrát.

E

EUCHARISTIE

je svátost, kterou Ježíš Kristus ustanovil při poslední večeři, když dal svým učedníkům chléb a víno a řekl: „Toto je moje tělo.“ „Toto je moje krev.“ „To čiňte na mou památku.“

Slovo eucharistie pochází z řečtiny a znamená „díkuvzdání“. Slavení eucharistie – to je **mše svatá**. Při ní se spojujeme s trojjediným Bohem i s celou církví. Připojujeme se k Ježíšově oběti a on se nám dává za pokrm v proměněné hostii. I jí říkáme eucharistie. Je to sám Ježíš přítomný pod způsobou chleba. Uctíváme jej modlitbou zvanou **adorace**. K uchovávání eucharistie slouží **svatostánek**.

F

FARNOST

je společenství lidí, kteří patří k církvi na určitém území. Tito lidé se scházejí **ve farním kostele** ke slavení mše svaté a jiné liturgie. Snaží se vzdělávat a žít podle své víry a pomáhat navzájem sobě i lidem v okolí.

Farnost je také území, na kterém tito křesťané bydlí. Biskup svěřuje farnost do péče knězi, kterému říkáme **farář**. Je duchovním otcem farnosti a bydlí **na farně**. Farář není na všechno sám, ale pomáhají mu **farníci**, například kostelník, varhaník, lektor, ministranti, katechetky. Velká farnost mívá i **kaplana**.

Kde se vlastně vzalo na světě zlo? To je otázka, kterou zde na zemi nikdy plně nerozluštíme.

Katechismus učí: Dábel (satan) a ostatní zlí duchové (démoni) jsou padlí andělé, kteří se rozhodli odmítnout Boha a jeho vládu. Od počátku světa se snaží strhnout i člověka ke zlému.

Víme, že...

- první lidi, kteří d'áblu pokušení podlehli, nazývá Bible **Adam a Eva**. Bůh však hned po jejich pádu slíbil, že lidem pošle Zachránce.
- Ten, kdo d'áblu pokušení odolal, je **Ježíš Kristus**. Na poušti ho d'ábel pokoušel třikrát. Nabízel mu:
 1. mít se dobře = mít dostatek jídla a pití;
 2. mít slávu = být středem pozornosti;
 3. mít moc = vládnout druhým.

Podobná pokušení zkouší d'ábel na všechny lidi. Ježíš jednou provždy zvítězil nad zlem svou smrtí a zmrtvýchvstáním.

Za bojovníka proti Zlému bývá označován **archanděl Michael**. Můžeme se k němu modlit takto:

Svatý Michaeli, archanděli, braň nás v boji proti zlobě a ukládám d'áblovým. Kníže nebeského vojska, svrhní božskou mocí do pekelné propasti satana a zlé duchy, kteří usilují o zkázu duší. Amen.

Úkol:

Jak se jmenuje modlitba, v níž se vyskytují slova: „Neuved' nás v pokušení. Ale zbav nás od Zlého.“ ?

Text této strany je vhodný pro starší školní věk. Pro mladší školní věk můžeme nakopírovat pouze přední stranu. Zadní strana pak skýtá prostor pro vlastní kreativitu katechetů a dětí k danému heslu.

Jak vznikly farnosti?

První křesťané se scházeli k bohoslužbě ve svých domech. Když dal Konstantin Veliký roku 313 lidem náboženskou svobodu, počet křesťanů se zvýšil. Začaly se stavět první kostely a vznikaly první křesťanské obce. Nejdříve byly jen ve velkých městech. Představeným každé obce byl biskup. Biskupové pak začali posílat podle potřeby kněze a jáhny i na venkov. I tam postupně vznikala duchovní centra, která byla nazývána řeckým slovem „paroikia“ = blízké okolí. Z tohoto slova pochází naše slovo „farnost“.

Život farního společenství lze rozdělit na tři oblasti:

- slavení bohoslužby („liturgia“),
- hlásání evangelia („martyria“),
- služba potřebným („diakonia“).

Více farností tvoří dohromady diecézi.

Znáš svoji farnost?

Jak se jmenuje váš pan farář? (*dopiš na linku*)

Jakou adresu má fara?

Komu je zasvěcen váš farní kostel?

K zamyšlení: Pomáhám nějak ve farnosti? Jak?

Víš, co vyjadřují některá biblická čísla?

Trojka je v Bibli spojena s mocnými Božími činy. Např.:

- tři dny byl Jonáš v břiše ryby,
- tři učedníci (Petr, Jakub a Jan) byli s Ježíšem ve třech mimořádných situacích,
- třetího dne vstal Kristus z mrtvých,
- apoštol Pavel zdůrazňuje tři křesťanské ctnosti.

Desítka je číslo dokonalosti. Např.:

- před potopou bylo deset praotců,
- Egyptany postihlo deset ran,
- desatero Božích přikázání,
- žena v podobenství měla deset mincí,
- Ježíš uzdravil deset malomocných,
- deset panen čekalo na ženicha.

Dvanáct označuje plnost. Např.:

- bylo dvanáct kmenů izraelských,
- Ježíš si vybírá dvanáct apoštolů,
- nový Jeruzalém má dvanáct bran.

Čtyřicet znamená velmi dlouhé období. Např.:

- čtyřicet dní a nocí trvala potopa v době Noemově,
- čtyřicet let putovali Izraelité pouští,
- čtyřicet dní pobýval Mojžíš na hoře Sinaj,
- čtyřicet let vládli Saul, David i Šalamoun,
- čtyřicet dní putoval Eliáš k Boží hoře Chorebu,
- čtyřicet dní se Ježíš postil na poušti,
- čtyřicet dní se zmrtvýchvstalý Ježíš ukazoval učedníkům a hovořil s nimi o Božím království.

Úkol: Zjisti, o jaké číslo se jedná v Mt 18,22. Co to asi pro nás znamená?

Víte, že...

když Ježíš poprvé řekl učedníkům, že mají „jíst jeho tělo a pít jeho krev“, vyvolalo to nepochopení a mnoho učedníků od něho odešlo?

Ježíš říká: „Já jsem chléb života; kdo přichází ke mně, nikdy nebude hladovět, a kdo věří ve mne, nebude nikdy žíznit. Kdo jí mé tělo a pije mou krev, má život věčný a já ho vzkřísím v poslední den.“ (*Jan 6,35.54*)

Chléb a víno – to jsou obětní dary. Spolu s nimi přinášíme Kristu vše, co patří k našemu životu: svůj čas, zdraví, sílu, schopnosti, úspěchy, radosti, ale také své neúspěchy, nemoci a omezení.

Kristus proměňuje chléb a víno ve své tělo a krev. Proměnu nemůžeme vnímat smysly (zrakem, čichem nebo chutí), ale je předmětem víry.

Kdo chce přistoupit ke svatému přijímání, má mít **čisté srdce**, tzn. být v milosti posvěcující. Pokud tomu tak není, přistoupí člověk nejdříve ke svátosti smíření. Hodinu před svatým přijímáním už nejíme a kromě čisté vody nic nepijeme. Je to **eucharistický půst**.

Jak se můžeme modlit po svatém přijímání?

Děkuji ti, Pane Ježíši, že jsi v mém srdci. Ty jsi můj Pán a můj Bůh. Ty jsi má síla, která mě vede k dobrému. Zůstaň se mnou, Pane, a nedopusť, abych se od tebe odloučil/a. Amen.

K zamyšlení: Jak se modlím po svatém přijímání já?